

[Jens Møller]

betale så lidt i skat som overhovedet muligt, altså bidrage med så lidt som overhovedet muligt til de fælles udgifter for Danmark.

I kristeligt folkeparti er vi derfor overbeviste om, at det vigtigste af det hele for Danmark er en kulturel, etisk genopvågning i det danske folk, en genopvågning, som bygger på en åndelig og en folkelig omsindelse, således at denne mistillid kan blive erstattet af en rimelig tillid mellem mennesker, så at gruppeegoismen kan blive erstattet af en ægte solidaritet med hele det danske folk, ja, med menneskeheden og dem, der har det ondt derude i u-landene f. eks., så at den personlige egoisme kan blive erstattet af næstekærlighed, så den enkelte i stedet for at spørge: Hvordan kan jeg få mest muligt ud af systemet? siger: Hvad kan jeg gøre for at gavne mit land? Hvad kan jeg gøre for at gavne mit folk?

Vi er så langt ude i den krise nu, at flere og flere mennesker – og efterhånden er det mange – begynder at tale om, at det, vi trænger til, er en stærk mand. Historien skræmmer, når man hører folk sige sådan noget. Det er tegn på, at demokratiet er ved at nå sin kant, det kan ikke fungere længere, når folk begynder at tale om en stærk mand, for det bliver næsten altid en stærk mand på den ene af fløjene, på højre eller venstre side, og begge dele er vel næsten lige store ulykker for vort folk.

Det er ikke en stærk mand eller kvinde, vi trænger til i Danmark, men en rimeligt stærk regering, der kan foretage det nødvendige. Det er klart, at det kan kun vælgerne sørge for at vi får. Det vil jeg gerne understrege. Det er vælgernes ansvar og opgave at sørge for, at man får et folketing, hvorudaf der kan fremstå en regering, der har mulighed for at gøre det nødvendige. Det er derfor nødvendigt, at man som vælger i Danmark i denne situation prøver på at se bort fra snævre gruppeinteresser og egoistiske interesser og prøver at se situationen i et lidt større perspektiv, se tingene i øjnene, se, at det er større og vigtigere ting, det gælder nu, nemlig at få vendt den udvikling, der både økonomisk, politisk og kulturelt fører vort land imod afgrundens rand.

En rimeligt stærk regering, hvordan får vi sådan en? Kristeligt folkeparti har, lige siden det kom i folketinget, sagt, at vi foretrækker en regering hen over midten. Det er vores

principielle målsætning. Vi mener, at den bedst, hvis alle andre forhold var i orden, kunne føre den nødvendige politik. Derfor har vi også ved mange lejligheder samarbejdet med socialdemokratiet. Men det er med stor beklagelse, vi må konstatere, at det nu igen har vist sig, at når det virkelig kommer til stykket og det virkelig kommer til de endelige afgørelser, så er socialdemokratiet ikke et frit parti, så er det afhængigt af det, der bestemmes i LO-toppen. Vi har set det før, og vi har set det igen.

Jeg vil gerne understrege, at kristeligt folkeparti er ikke modstander af fagforeninger. Vi mener, at fagforeningerne har gjort et godt og et stort stykke arbejde for Danmarks arbejdere. Havde vi ikke haft dem, havde det set sort ud. Men vi mener, at fagforeningerne skal varetage deres medlemmers interesser og lade være med at blande sig i den politik, der skal føres i Danmark. Det er ikke fagforeninger og andre interesseorganisationer på begge sider, der skal regere dette land.

Derfor er det i den nuværende situation umuligt at få en regering hen over midten i Danmark, i hvert fald en regering, der kan foretage det nødvendige.

Hr. Glistrup har også talt om, at han gerne vil være statsminister, og at han gerne vil have, at hans parti skal danne regering. Jeg tror, det står ganske klart for ethvert menneske i dette land, selv om man måske har en stor, god fantasi, at hr. Glistrups parti i hvert fald ikke kan få flertal, så det må betyde, at hr. Glistrup venter et samarbejde med nogle andre partier. Men der er jo bare den ulykke ved det, at hvis andre partier ønsker et samarbejde med fremskridtspartiet, så må man straks spørge: hvem er det, man skal samarbejde med inden for fremskridtspartiet? For der er jo næsten lige så mange meninger, som der er medlemmer. Og hvad er det, man skal samarbejde om? For det er på samme måde igen, at der er meget forskellige meninger inden for fremskridtsgruppen. Vi må kort og godt erkende – det er ikke noget angreb, det er bare en erkendelse – at fremskridtspartiet er komplet uberegneligt – jeg sagde uberegneligt. Alene af den grund er et samarbejde om regering med dette parti umuligt. Det er en kendsgerning, uanset hvad der siges af partiets repræsentanter, at et stærkt fremskridtsparti i den nuværende situation betyder en svag regering, en svag regering, der